

Xemeneia de Cal Cura

PATRIMONI CIUTADÀ. La zona del començament de la carretera del Pont de Vilomara, a tocar de la carretera de Vic, a principi del segle XX era un eixample industrial que, ràpidament, es va completar amb habitatges, a mesura que s'anava ocupant l'espai del regadiu de la Séquia. Una de les fàbriques que s'hi va instal·lar va ser l'alcoholera Cura, construïda cap al 1935, poc temps després que la gran nau de la veïna Fàbrica Nova.

Foto: Francesc Rubí.

Les fàbriques d'alcohol eren instal·lacions d'un o dos nivells, com aquesta, amb una certa extensió i necessitaven una bona caldera per obtenir l'energia i l'escalfor necessària per convertir els vins i les deixalles de la premsada en alcohol natural o esperit de vi. El catàleg actual ha protegit un seguit de xemeneies independentment de la instal·lació industrial a què estan lligades. En aquest cas, la magnífica xemeneia té molt més valor patrimonial que la resta de l'edifici. La seva base és quadrangular i està coronada per una cornisa que s'ajunta amb el cos, que és troncocònic. L'acabat superior és el clàssic de les xemeneies, amb reforços al coronament circular i motllures. El cos està construït amb maó aplantillat i mostra una sanefa de maó més fosc amb forma helicoidal. La resta de la fàbrica està construïda a dos nivells, amb un gran mur de paredat al mig i parets de maó amb obertures amb arc de mig punt.

A cavall dels segles XIX i XX es va industrialitzar el sector de la producció d'alcohols, que fins aleshores es feia en petites instal·lacions anomenades fassines amb la tècnica de l'alambí. Com que el Bages era una zona amb molta viticultura, des del segle XVIII almenys s'hi havia produït alcohol, especialment per a licors. Per això, a Manresa es van concentrar diverses alcoholeres, com aquesta de Mariano Cura, procedent de Sant Fruitós de Bages i, abans, de Navarcles. Als anys quaranta hi treballaven 15 persones. Es tracta d'una de les xemeneies més grans i espectaculars de les que queden a la ciutat i el catàleg de Manresa la protegeix pel valor històric, social i tecnològic, i perquè manté l'antiga estètica industrial d'aquesta zona, que ara és residencial.